

Hem>Penningfordringar>Småmål

Småmål

Estland

1 Finns det ett förfarande för tvister om mindre värden?

Processreglerna för prövning av tvistemål i estniska domstolar fastställs i [civilprocesslagen \(tsiviilkohtumenetluse seadustik \(TsMS\)\)](#). Om ett tvistemål prövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande gäller civilprocesslagens regler om ett förenklat förfarande i den utsträckning tillämpningen av ett sådant förfarande inte regleras i förordningen. Den distriktsdomstol (*maakohus*) som har territoriell behörighet får pröva mål i enlighet med förordningen. Enligt § 405 i civilprocesslagen, som reglerar det förenklade förfarandet, prövar domstolarna en talan enligt det förenklade förfarandet efter en rimlig skönsmässig bedömning och med hänsyn till de allmänna processrättsliga principerna i civilprocesslagen.

1.1 Förfarandets omfattning och tröskelvärde

Om ett tvistemål prövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande gäller civilprocesslagens regler om ett förenklat förfarande i den utsträckning förfarandet inte regleras i förordningen.

Reglerna om ett förenklat förfarande tillämpas på nationella mål som rör fordringar vars värde inte överstiger ett belopp motsvarande 2 000 euro för huvudfordran och 4 000 euro för huvudfordran tillsammans med accessoriska fordringar.

1.2 Tillämpning av förfarandet

Enligt § 405.3 i civilprocesslagen får domstolar pröva mål enligt det förenklade förfarandet utan att de måste fatta ett separat beslut om detta. Domstolar prövar en talan enligt reglerna för det förenklade förfarandet efter en rimlig skönsmässig bedömning och beaktar endast de allmänna processrättsliga principerna. Vid det förenklade förfarandet garanterar domstolarna att de grundläggande rättigheterna och friheterna och de viktigaste processrättsliga rättigheter som deltagarna i förfarandet åtnjuter iakttas och att deltagarna i förfarandet ges tillfälle att yttra sig om de begär detta. Ingen domstolsförhandling behöver hållas. Domstolen måste fortfarande underrätta deltagarna i förfarandet om att de har rätt att yttra sig. Domstolarna får tillämpa det förenklade förfarandet, men är inte skyldiga att göra detta.

När en domstol prövar ett mål enligt det förenklade förfarandet får den

- protokollföra processhandlingar endast i den utsträckning som domstolen anser behövs, och neka rätten att inge invändningar mot protokollet,
- fastställa en annan tidsfrist än den lagstadgade tidsfristen,
- erkänna andra personer än de som anges i lag som avtalsenliga ombud för deltagare i förfarandet,
- avvika från lagstadgade formella krav för att lämna och uppta bevisning och även godta bevis som inte anges i lag, däribland ett uttalande från en deltagare i förfarandet som inte lämnats under ed,
- avvika från de lagstadgade kraven beträffande delgivning av inlagor och handlingar som ska läggas fram för deltagarna i förfarandet, med undantag av delgivning av en talan till svaranden,
- avstå från ett skriftligt förfarande före rättegången eller domstolsförhandling,
- uppta bevis på eget initiativ,
- meddela dom i målet utan att ange bakgrund och domskäl,
- förklara att ett avgörande som meddelats i målet omedelbart kan verkställas, även i andra fall än de som anges i lag eller utan en lagstadgad säkerhet.

En ansökan om att inleda ett europeiskt småmålsförfarande kan inges till en domstol i elektronisk form eller per post. En ansökan i elektronisk form kan inges via det informationssystem som tagits fram för detta ändamål (informationssystemet *E-toimik* för elektroniska ärendeakter, <https://www.e-toimik.ee/>). För att inge en ansökan via informationssystemet E-toimik måste man logga in på systemet med ett estniskt ID-kort. Annars kan man inte använda systemet. En elektronisk ansökan kan även inges till en domstol via e-post. Kontaktuppgifterna till de estniska domstolarna finns på domstolsväsendets webbplats <https://www.kohus.ee>.

Ansökan måste undertecknas av avsändaren. En elektroniskt ingiven ansökan måste vara försedd med avsändarens digitala underskrift eller ha översänts på något annat säkert sätt som gör att avsändaren kan identifieras. En elektronisk ansökan kan även inges via fax eller något annat format som kan återges i skrift, förutsatt att den skriftliga originalhandlingen överlämnas till domstolen utan dröjsmål. Om ett domstolsavgörande överklagas måste detta ske i pappersform inom tio dagar.

Domstolen kan godta en ansökan eller en inlaga som en deltagare i förfarandet skickar med e-post även om den inte är försedd med en digital signatur, förutsatt att domstolen känner till identiteten på avsändaren eller den handling som översänds. Detta gäller särskilt när handlingar försedda med en digital signatur tidigare har sänts till domstolen från samma e-postadress i samma mål av samma part eller om domstolen har beslutat att ansökningar eller andra handlingar även får inges i denna form.

Det godtagande som avses i artikel 13.1 b ii i förordningen om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande kan meddelas elektroniskt via det elektroniska informationssystemet E-toimik (<https://www.e-toimik.ee/>) eller via e-post eller fax i enlighet med ovan nämnda villkor. Ett sådant godtagande kan också meddelas domstolen tillsammans med ansökan om att tillämpa det europeiska småmålsförfarandet.

Inlagor ska delges advokater, notarier, exekutionstjänstemän, konkursförvaltare och statliga eller lokala myndigheter på elektronisk väg, via det informationssystem som har skapats för detta ändamål. Handlingar får endast delges på annat sätt om det finns goda skäl för detta. Vid det förenklade förfarandet är det tillåtet att avvika från de formella kraven beträffande delgivning av inlagor. Detta alternativ bör dock användas med försiktighet. Det är inte tillåtet att avvika från reglerna om delgivning av inlagor vid delgivning av käromål till svaranden och delgivning av domstolsavgöranden till deltagare förfarandet.

Storleken på den statliga avgiften avgörs av tvistemålets värde, som i sin tur avgörs av det belopp som fordran är på. Vid beräkningen av ett tvistemåls värde läggs beloppen i eventuella accessoriska fordringar till beloppet i huvudfordran. Vid en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande för att återvinna icke förfallen dröjsmålsränta på fordringar måste dessutom ett belopp motsvarande ett års dröjsmålsränta från ingivandet av ansökan läggas till beloppet.

Storleken på den statliga avgiften fastställs på grundval av det slutliga beloppet (tvistemålets värde) och i enlighet med tabellen i [bilaga 1 till lagen om statliga avgifter \(riigilõivuseadus\)](#), enligt § 59.1 i denna lag.

Samma statliga avgift ska betalas för att inge ett överklagande som den avgift som betalades för att inge den ursprungliga ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande till distriktsdomstolen, med beaktande av överklagandets omfattning. Om ett domstolsavgörande överklagas till en regiondomstol (*ringkonnakohus*) måste en statlig avgift på 50 euro betalas. Vid en kassationstalan eller ett överklagande till Högsta domstolen (*Riigikohus*) måste en depositionsavgift betalas som säkerhet. Den depositionsavgift som ska betalas vid en kassationstalan är en procent av tvistemålets värde, med beaktande av överklagandets omfattning. Depositionsavgiften får inte vara lägre än 100 euro och inte högre än 3 000 euro. Den depositionsavgift som ska betalas vid ett överklagande är 50 euro.

Den statliga avgiften och eventuella depositionsavgifter kan betalas till något av följande konton som innehas av finansministeriet:

SEB Bank – a/c EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH2E2X)

Swedbank – a/c EE062200221059223099 (SWIFT: HABAE2X)

Luminor Bank – a/c EE221700017003510302 (SWIFT: NDEAEE2X)

Om en lagkraftvunnen dom som meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande inte frivilligt efterlevs måste den person som söker utsökning vända sig till en [exekutionstjänsteman](#) för att inleda ett verkställighetsförfarande.

I enlighet med artikel 21.2 b i förordningen är en dom som meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande endast verkställbar i Estland om den meddelades på estniska eller engelska eller om en översättning till estniska eller engelska bifogas inlytet. Om en dom som meddelats i ett europeiskt småmålsförfarande överklagas vidtar den regiondomstol till vilken överklagandet ingetts de åtgärder som anges i artikel 23 i förordningen. Om en tredskodom meddelas, och en ansökan om upphävande av tredskodomen inges med stöd av § 415 i civilprocesslagen, ska ansökan om ovannämnda åtgärder inges till den domstol som prövar ansökan om upphävande av tredskodomen.

Om inget överklagande har ingetts vidtar den domstol som meddelade avgörandet de åtgärder som anges i artikel 23. De åtgärder som anges i artikel 23 kan vidtas av den distriktsdomstol i vars domkrets verkställighetsåtgärderna ska vidtas.

I de situationer som anges i § 46 i lagen om verkställighetsförfarandet (*täitemenetluse seadustik*) får ett verkställighetsförfarande inte enbart vilandeförklaras av en domstol utan även av den exekutionstjänsteman som vidtar verkställighetsåtgärderna.

1.3 Formulär

Det finns inga nationella standardformulär för förenklade förfaranden.

1.4 Hjälp

Om en person deltar i en rättsprocess med hjälp av ett ombud som utsetts genom avtal måste ombudet i regel åtminstone ha en statligt erkänd juristexamen, motsvarande kvalifikationer i den mening som avses i § 28.22 i Estlands utbildningslag (*Eesti Vabariigi haridusseadus*) eller motsvarande utländska kvalifikationer. Vid det förenklade förfarandet får en domstol emellertid ge en person som inte uppfyller ovannämnda utbildningskrav, men som i domstolens ögon ändå har den kompetens som behövs för att företräda en annan person, tillstånd att agera som ombud. Specialreglerna i samband med det förenklade förfarandet gäller endast tvister som distriktsdomstolarna prövar som första instans. Ett ombud som utsetts genom avtal och godtagits av en domstol, men som inte uppfyller utbildningskraven, kan inte vidta några processhandlingar i en regiondomstol eller i Högsta domstolen.

Att ett ombud deltar i ett mål hindrar inte en deltagare i förfarandet som har rättskapacitet i tvistemål från att personligen delta i målet. Ett ombuds uppträdande och kunskaper anses likvärdiga med en deltagare i förfarandets uppträdande och kunskaper.

Om domstolen finner att en fysisk person som deltar i förfarandet inte själv är i stånd att skydda sina rättigheter eller att personens grundläggande intressen inte skyddas i tillräckligt hög grad utan tillgång till en advokat, förklarar domstolen för personen att denne har möjlighet att få rättshjälp.

Rättshjälp tilldelas enligt reglerna om processuellt bistånd i civilprocesslagen (§ 180 ff.) och det förfarande som anges i lagen om statlig rättshjälp (*riigi õigusabi seadus*). Statlig rättshjälp beviljas på grundval av en personlig ansökan.

Statlig rättshjälp beviljas en fysisk person som vid ansökan om statlig rättshjälp har hemvist i Estland eller en annan EU-medlemsstat eller är medborgare i Estland eller en annan EU-medlemsstat. Hemvist fastställs på grundval av artikel 62 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område. Andra fysiska personer beviljas rättshjälp endast om detta följer av en internationell förpliktelse som är bindande för Estland.

En ansökan om statlig rättshjälp i en rättsprocess från en part i ett tvistemål ska inges till den domstol som prövar målet eller den domstol som skulle vara behörig att pröva målet.

En fysisk person har rätt till rättshjälp om han eller hon på grund av sin ekonomiska situation vid tidpunkten för ansökan om rättshjälp inte kan betala för kvalificerade juridiska tjänster eller endast delvis eller på avbetalning kan betala för juridiska tjänster. Rättshjälp tilldelas också om personens ekonomiska situation gör att han eller hon inte kan tillgodose sina grundläggande försörjningsbehov efter att ha betalat för juridiska tjänster.

En fysisk person beviljas inte rättshjälp om

- 1) rättegångskostnaderna inte antas överstiga två gånger den genomsnittliga månadsinkomsten för den person som begär rättshjälp, beräknat på grundval av den genomsnittliga månadsinkomsten under de senaste fyra månaderna innan ansökan gavs in minus skatter och obligatoriska försäkringsavgifter, lagstadgade underhållsbidrag och skäligen bostads- och transportkostnader,
- 2) den person som begär rättshjälp kan täcka kostnaderna för förfarandet med befintliga tillgångar som lätt kan säljas och som enligt lag kan utmätas.
- 3) målet rör den ekonomiska eller yrkesmässiga verksamhet som den person bedriver som begär hjälpen och inte rör de av hans eller hennes rättigheter som inte är knutna till hans eller hennes ekonomiska eller yrkesmässiga verksamhet. Detta innebär inte att fysiska personer inte kan beviljas rättshjälp för att, helt eller delvis, slippa betala den statliga avgiften vid en talan som väcks vid domstol eller ett överklagande om målet rör den ekonomiska eller yrkesmässiga verksamhet som den person som begär hjälpen bedriver och inte rör de av hans eller hennes rättigheter som inte är knutna till hans eller hennes ekonomiska eller yrkesmässiga verksamhet.

1.5 Regler om bevisupptagning

I det **förenklade förfarandet** får en domstol avvika från de lagstadgade formella kraven för tillhandahållande och upptagning av bevis och även erkänna andra typer av bevis som inte fastställts i lag (t.ex. en utsaga från en deltagare i förfarandet som inte lämnats under ed). Till skillnad från det ordinarie förfarandet får en domstol i ett förenklat förfarande uppta bevis på eget initiativ. Domstolen måste emellertid säkerställa att dess agerande inte skadar parternas likhet inför lagen. De faktiska omständigheter som domstolen upptar bevisning kring måste i förväg vara kända för domstolen.

Reglerna för bevisupptagning anges i kapitel 25 i civilprocesslagen. I en talan är varje part skyldig att bevisa de sakförhållanden som parten grundar sina fordringar och invändningar på, om inte annat föreskrivs i lag. Om inget annat föreskrivs i lagen kan parterna komma överens om en annan fördelning av bevisbördan än vad som föreskrivs i lagen samt komma överens om vilken typ av bevis som krävs för att bevisa ett visst sakförhållande. Bevis ska lämnas in av deltagarna i ett förfarande. Domstolen kan uppmana deltagarna i ett förfarande att lämna in ytterligare bevis. Om en deltagare i ett förfarande vill tillhandahålla bevis men inte kan göra det, kan denne begära att domstolen ska ta upp bevisen. En deltagare i ett förfarande som tillhandahåller bevis eller begär bevisupptagning måste underbygga de sakförhållanden som är relevanta för det ärende som denne vill bevisa genom att tillhandahålla bevis eller begära bevisupptagning. En framställning om bevisupptagning bör även innehålla all information som är nödvändig för bevisupptagningen. Under det förberedande förfarandet före en rättegång fastställer domstolen en tidsfrist för när deltagarna i förfarandet ska tillhandahålla bevis och inge en framställning

om bevisupptagning. Om en framställning om bevisupptagning från en deltagare i ett förfarande nekas på grund av att deltagaren underlåtit att i förväg betala kostnaderna för bevisupptagningen, trots begäran om detta från domstolen, har deltagaren inte rätt att begära att bevisen ska upptas senare om detta skulle leda till att förhandlingen i ärendet skjuts upp.

Om det är nödvändigt att uppta bevisning utanför domkretsen för den domstol som prövar målet får denna, genom en framställning om bevisupptagning, förordna att den domstol inom vars domkrets bevisen kan upptas ska företa denna processhandling. En framställning om bevisupptagning ska efterlevas i enlighet med det förfarande som fastställts för genomförandet av den processhandling som det ansöks om i framställningen. Deltagarna i förfarandet meddelas om tid och plats för processhandlingen. Om en deltagare saknas vid förfarandet förhindrar det emellertid inte att framställningen om bevisupptagning efterlevs. Protokoll från processhandlingar och bevis som upptagits för efterlevnaden av en framställning om bevisupptagning ska utan dröjsmål skickas till den domstol som prövar ärendet. Om den domstol som genomför ett förfarande upptar bevisning i ett ärende på grundval av en framställning om bevisupptagning och det därför uppstår en tvist som inte kan lösas av denna domstol, men som måste lösas för att man ska kunna fortsätta med bevisupptagningen, ska den domstol som prövar huvudärendet lösa tvisten. Om den domstol som efterlever en framställning om bevisupptagning finner att det, för en bättre prövning av ärendet, skulle vara rimligt att överföra skyldigheten att uppta bevis till en annan domstol, ska domstolen inkomma med en begäran om detta till den andra domstolen och informera deltagarna i förfarandet om detta.

Bevisning som upptagits i en annan stat i enlighet med lagstiftningen i denna stat får användas i de estniska tvistemålsdomstolarna om inte de processhandlingar som företagits för att uppta bevisen strider mot principerna i Estlands civilprocesslagstiftning. Den domstolsavdelning som begärde bevisupptagning enligt rådets förordning (EG) nr 1206/2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur, eller en domare som agerar på grundval av ett beslut, kan i enlighet med denna förordning närvara vid och delta i en utländsk domstols bevisupptagning. Deltagarna i ett förfarande, deras ombud samt sakkunniga får delta i bevisupptagningen i samma utsträckning som vid bevisupptagning i Estland. Den domstolsavdelning som prövar målet, en domare som agerar på grundval av ett beslut eller en sakkunnig som utsetts av domstolen får delta i en sådan direkt bevisupptagning som genomförs av en estnisk domstol i en annan EU-medlemsstat, vilket är tillåtet enligt artikel 17.3 i förordningen.

Om bevis måste upptas någon annanstans än i en EU-medlemsstat ska domstolen begära att bevisen upptas genom en behörig myndighet enligt konventionen om bevisupptagning i utlandet i mål och ärenden av civil och kommersiell natur. Domstolen får även ta upp bevis i en främmande stat med hjälp av Estlands ambassadör i den aktuella staten eller en behörig konsular tjänsteman, såvida inte detta är förbjudet enligt den utländska statens lagstiftning.

Den part som tillhandahåller bevis eller begärde bevisupptagning kan endast avstå från eller dra tillbaka bevis med motpartens medgivande, om inte annat föreskrivs i lag.

1.6 Skriftligt förfarande

Ett mål enligt det förenklade förfarandet kan prövas i ett skriftligt förfarande. Domstolen garanterar att deltagarnas grundläggande rättigheter och friheter samt grundläggande processuella rättigheter beaktas och att en deltagare i förfarandet ges tillfälle att yttra sig om han eller hon begär detta. Ingen domstolsförhandling behöver hållas. Domstolen kan avstå från ett skriftligt förfarande före rättegången eller från domstolsförhandlingen.

1.7 Domens utformning

En dom består av en inledning, en slutsats (domslutet), en beskrivande del och en motivering (domskälen).

I inledningen av en dom anges

namnet på den domstol som meddelade domen,

namnet på den domare som meddelade domen,

när och var domen offentliggjordes,

tvistemålets nummer,

föremålet för talan,

tvistemålets värde,

parternas namn och personnummer eller registreringsnummer,

parternas adresser om detta är uppenbart nödvändigt för att kunna verkställa eller erkänna domen,

namnet på parternas ombud och om ombuden har bytts ut namnet på de senaste ombuden,

tidpunkten för den senaste domstolsförhandlingen eller en hänvisning till att målet prövas i ett skriftligt förfarande.

I en doms beskrivande del anges, kortfattat och i kronologisk ordning, det relevanta innehållet i de käromål och anklagelser som framställts, de genkäromål som ingetts och den bevisning som anförts för att styrka dessa.

I domskälen anges de faktiska omständigheter som domstolen har fastställt, de slutsatser som domstolen har dragit av dessa, den bevisning som domstolen grundar sitt domslut på och de lagar som domstolen har tillämpat. I en dom måste domstolen ange skälen till att den inte delar kärandens eller svarandens beskrivning av de faktiska omständigheterna. Domstolen måste analysera all bevisning i en dom. Om en domstol bortser från någon bevisning måste den motivera detta i domen. Om ett av flera alternativa yrkandena bifalls behöver inte ogillandet av ett annat alternativt yrkande motiveras.

I det **förenklade förfarandet** får en domstol meddela dom utan beskrivande del och domskäl eller i domskälen endast redogöra för det juridiska resonemang och den bevisning som ligger till grund för domslutet.

I domslutet meddelar domstolen tydligt och otvetydigt hur den ställer sig till parternas yrkanden och eventuella framställningar från parterna som ännu inte fått sin lösning, samt eventuella problem i samband med de åtgärder som har vidtagits för att säkra talan. Domslutet måste vara lätt att förstå och verkställa även utan resten av domen.

I domslutet anges även hur och när domen kan överklagas och, bland annat, till vilken domstol ett överklagande ska göras. Dessutom påpekas att om det i överklagandet inte begärs att den förnyade prövningen av målet ska ske vid en muntlig domstolsförhandling kan den förnyade prövningen ske i ett skriftligt förfarande. I en tredskodom anges rätten att ansöka om upphävande av tredskodomen. I domslutet förklaras även att om en klagande vill begära processuell hjälp med att inge ett överklagande (t.ex. slippa betala den statliga avgiften för ett överklagande), måste relevant processhandling vidtas, dvs. ett överklagande inges, inom besvärfristen för att de tidsfrister som gäller för förfarandet ska vara uppfyllda.

1.8 Ersättning för kostnader

Allmänna principer:

Rättegångskostnaderna täcks av den förlorande parten.

Den förlorande parten ska ersätta både den andra partens rättegångskostnader och eventuella utomrättsliga kostnader som uppstått till följd av domstolsförfarandet.

Rättegångskostnaderna inbegriper den statliga avgiften, säkerhet och nödvändiga kostnader för förfarandet. Nödvändiga kostnader för förfarandet är a) kostnader hänförliga till vittnen, tolkar och översättare samt de kostnader som personer som inte är deltagare i förfarandet har haft i samband med undersökningar som ska ersättas i enlighet med lagen om kriminaltekniska undersökningar (*kohtuekspertiiiseadus*), b) kostnader för upptagande av skriftlig

bevisning och fysiska bevis, c) kostnader i samband med inspektioner, däribland nödvändiga resekostnader som domstolen har haft, d) kostnader för delgivning och översändning av inlagor via en exekutionstjänsteman eller i en främmande stat eller till estniska medborgare bosatta i utlandet, e) kostnader för utfärdande av inlagor, f) kostnader i samband med fastställandet av tvistemålets värde. Utomrättsliga kostnader utgörs bland annat av a) kostnader hänförliga till ombuden för deltagarna i förfarandet, b) kostnader för resor, post, kommunikationer, logi och andra liknande kostnader som deltagarna i förfarandet har haft i samband med förfarandet, c) lön eller annan fast inkomst som deltagarna i förfarandet inte har erhållit, d) kostnader för lagstadgade förberedande förfaranden före en rättegång om inte talan väcks mer än sex månader efter det att det förberedande förfarandet avslutades, e) den avgift en exekutionstjänsteman tar ut för säkerhetsåtgärder och kostnader hänförliga till verkställighet av ett avgörande om säkerhetsåtgärder, f) den avgift en exekutionstjänsteman tar ut för delgivning av inlagor, g) den avgift en exekutionstjänsteman tar ut för verkställighet av ett europeiskt kvarstadsbeslut som utfärdats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 655/2014 och kostnader hänförliga till verkställighet av ett europeiskt kvarstadsbeslut samt den avgift som kammaren för exekutionstjänstemän och konkursförvaltare (*Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koda*) tar ut för att granska den begäran om inhämtande av information som ingetts på grundval av samma beslut, h) kostnader hänförliga till handläggningen av en ansökan om rättshjälp för att kunna betala rättegångskostnaderna, i) kostnader för att delta i ett förlikningsförfarande om domstolen har ålagt parterna att delta i ett sådant förfarande.

Rättegångskostnaderna för en parts juridiska ombud ersätts enligt samma regler som de regler som gäller för ersättning av partens rättegångskostnader. Om en talan delvis bifalls ska parterna täcka rättskostnaderna till lika delar såvida inte domstolen fördelar rättegångskostnaderna proportionerligt i förhållande till i vilken utsträckning talan har bifallits eller beslutar att rättegångskostnaderna helt eller delvis ska täckas av parterna själva. Fördelningen av rättegångskostnaderna anges i det slutliga avgörandet. Storleken på kostnaderna fastställs i enlighet med reglerna om fastställande av rättegångskostnader, antingen i det slutliga avgörandet i sakfrågan eller i ett separat avgörande efter det att det slutliga avgörandet i sakfrågan har vunnit laga kraft.

1.9 Överklagande

I den dom som meddelas efter ett förenklat förfarande kan en distriktsdomstol ange att domen får överklagas. Distriktsdomstolen kan bevilja tillstånd att överklaga domen om den anser att ett avgörande från appellationsdomstolen är nödvändigt för att få denna domstols syn på en lagbestämmelse. Tillståndet att överklaga behöver inte motiveras i domen.

I domslutet i en dom som meddelats efter ett förenklat förfarande anger domstolen även vilket förfarandet och vilken frist som gäller vid ett överklagande av domen. En regiondomstol kan pröva ett överklagande av en dom som meddelats efter ett förenklat förfarande utan tillstånd från distriktsdomstolen och ett överklagande kan inges utan distriktsdomstolens tillstånd. Om en distriktsdomstol inte har gett tillstånd att inge ett överklagande får en regiondomstol pröva överklagandet om den dom som meddelats av distriktsdomstolen kan ha påverkats av en uppenbart felaktig rätts tillämpning eller ett uppenbart fel vid fastställandet av de faktiska omständigheterna. En regiondomstol får emellertid vägra att pröva ett överklagande av lågt värde, men endast om distriktsdomstolens avgörande förmodligen är riktigt och ytterligare prövning av målet endast skulle medföra onödiga tidsmässiga och ekonomiska kostnader. En regiondomstol får inte vägra att pröva ett överklagande av enbart det skälet att det rör sig om ett mål som handlagts enligt det förenklade förfarandet. En part eller tredje man som framställt ett eget yrkande får överklaga en dom som en förstainstansdomstol har meddelat inom ramen för det europeiska småmålsförfarandet till regiondomstolen med territoriell behörighet i upptagningsområdet för den distriktsdomstol som meddelade den överklagade domen. En tredje man som inte framställt ett eget yrkande får inge ett överklagande om detta inte strider mot överklagandet från den käre eller svarande till vars stöd nämnda tredje man har intervenerat. Berörd tredje man omfattas av samma frist för att inge ett överklagande eller vidta andra processhandlingar som den käre eller svarande till vars stöd nämnda tredje man har intervenerat.

Ett överklagande får inte inges om båda parter, genom ansökan till domstolen, har avstått från sin rätt att överklaga.

Ett överklagande får inges inom 30 dagar från det att klaganden delgavs domen men senast inom fem månader från den dag förstainstansdomstolens dom offentliggjordes.

Om, under besvärfristen, en kompletterande dom meddelas i målet börjar fristen för att överklaga den ursprungliga domen löpa från och med dagen för delgivningen av den kompletterande domen. Om en dom som meddelats utan beskrivande del eller domskäl kompletteras med den del som utelämnats börjar besvärfristen löpa på nytt från och med delgivningen av den fullständiga domen.

Besvärfristen kan förkortas eller förlängas i upp till fem månader från offentliggörandet av domen om parterna kommer överens om detta och underrättar domstolen.

I överklagandet får endast göras gällande att förstainstansdomstolens dom grundas på en överträdelse av en lagbestämmelse eller att, i enlighet med de omständigheter och den bevisning som ska beaktas vid överklagandeförfarandet, en annan dom bör meddelas än den dom som meddelades av domstolen i första instans.

Ett överklagande kan bland annat innehålla 1) namnet på den domstol som meddelade den överklagade domen, dagen för domen och tvistemålets nummer, 2) klagandens uttryckliga begäran, av vilken det ska framgå i vilken utsträckning klaganden bestrider förstainstansdomstolens dom och vilket beslut klaganden yrkar på att regiondomstolen ska meddela, 3) skälen till överklagandet, 4) när den överklagade domen delgavs.

I skälen till ett överklagande ska klaganden ange 1) den lagbestämmelse som förstainstansdomstolen har åsidosatt i domen eller vid meddelandet av domen, eller vilka faktiska omständigheter som förstainstansdomstolen har fastställt på ett felaktigt sätt eller inte har fastställt i tillräckligt hög utsträckning, 2) skälet till att lagbestämelsen åsidosatts eller de faktiska omständigheterna har fastställts på ett felaktigt sätt eller inte har fastställts i tillräckligt hög utsträckning, 3) en hänvisning till den bevisning som klaganden anför till stöd för vart och ett av sina påståenden beträffande de faktiska omständigheterna. Skriftlig bevisning som inte ingavs till domstolen i första instans och som klaganden begär att domstolen ska godta bifogas överklagandet. Om nya fakta och ny bevisning anges som skäl för att inge överklagandet ska det av överklagandet framgå varför sådana fakta eller sådan bevisning inte lades fram inför förstainstansdomstolen.

Om klaganden vill att domstolen ska höra ett vittne eller inhämta ett yttrande från en deltagare i förfarandet under ed, eller organisera en bedömning eller inspektion av en sakkunnig, måste detta anges i överklagandet tillsammans med skälen för detta. I så fall måste vittnenas eller de sakkunnigas namn och adress, och i förekommande fall på vilket telefonnummer de kan kontaktas, anges i överklagandet.

Om klaganden vill att målet ska prövas vid en muntlig domstolsförhandling måste detta anges i överklagandet. I annat fall anses klaganden ha samtyckt till att målet avgörs genom ett skriftligt förfarande.

Om domstolen har meddelat en dom utan den beskrivande delen eller domskälen måste distriktsdomstolen inom tio dagar från delgivningen av domen underrättas om att klaganden har för avsikt att överklaga domen. Domstolen lägger då till de utelämnade avsnitten till den dom som meddelades efter ett skriftligt förfarande. Om utelämnade avsnitt läggs till i en dom börjar fristen för att inge ett överklagande löpa på nytt från och med delgivningen av den kompletterande domen. En deltagare i förfarandet kan överklaga en dom från regiondomstolen till Högsta domstolen om regiondomstolen har gjort sig skyldig till ett materiellt åsidosättande av en processrättslig regel eller felaktigt har tillämpat en materiell lagbestämmelse. En tredje man som inte framställt ett eget yrkande får väcka en kassationstalan på de villkor som anges i civilprocesslagen.

En kassationstalan får inte väckas om båda parter, genom ansökan till domstolen, har avstått från sin rätt att överklaga.

En kassationstalan får väckas inom 30 dagar från dagen för delgivningen av klaganden men inte senare än fem månader efter offentliggörandet av regiondomstolens dom.

För att begära förnyad prövning av en dom enligt artikel 18 i småmålsförordningen måste en ansökan om att upphäva en tredsdom inges till den distriktsdomstol som prövade ansökan. En ansökan om upphävande av en tredsdom ska inges till den distriktsdomstol som meddelade tredsdomen inom 30 dagar från delgivningen av tredsdomen. Om tredsdomen delges genom offentlig kungörelse får en ansökan om upphävande av tredsdomen inges inom 30 dagar från den dag svaranden fick kännedom om tredsdomen eller om det verkställighetsförfarande som inletts för att verkställa tredsdomen.

Senaste uppdatering: 16/12/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.